

Yarım Ölüm Emziriyor Kybele

– DemirMUTLUGİL · 24 Ekim 2017

Kırılğan şişeli el çırallarının ışığı titriyor kopkoyu gecede... Aynasında saçını
Tarıyor anılar... Ve şiirler yazıyor yağmur çiselerine is bacası hattatları.

Şehrin bütün tenorlarında,
Kırılğan ahlar
Isırılmış dudaklarda
Bataklık sarısı dualar
Gögüm yakarıyor olamayışına...
Yıldızlar iri gözlü
Ay pusmuş
Üzerine toz konduruyor,
Rüzgârımdaki tık nefes
Boşluklarına düşüyorum,
Yıkılan günümüzün
Zelzele telaşı,
Sokaklarımdaki dip ses

Eteğini çekiştiriyor,
Yedi tepenin en utangacı
Yedi vermeyecek gül bahçelerinde
Sevişilmiş yatak dağınıklığı,
Uyunamayacak geceler
Düşler yatalak...
Ruj siyah
İç geçiren gölgeler yeşil
Dudaklar kapkara
Gün batımı döküntüsü,
Alınamayacak nefes ihtimalleri
Gülsuyu kokuyor,
Olur, olmaz zamanların,
'Seviyor olsan bile'leri

Dalga yutan üç bayraklı iskelede,
Kıyı delisi gece martıları
Üçer taş bırakıyor ebabiller,

Dünün duygularına
Dört mevsimin canı yanıyor,
Suları emzirirken ulu ana
Piyano sandalyesinde pesleşiyor,
Yarım bir ses
Kocaman seviyor yaylar sazlarını
Verdi ile tanışıyor orkestra
Kimin umurunda...

Taş atımı bir dalga bu
Topuğunda dönüyor bir rüzgâr,
İki yana
Şikkı olmayan bir seçeneğe ağlaşıyor,
İskele bacaklarının kabukluları
Parmak uçlarını şıkırdatıyor,
Dip balıkları
Ritim tutuyor yoksunluğa,
Gecenin erken sarhoşları

Bileği kırık bir sevdanın ,
Yol alamayı vuruyor çaresizlik
İstavroz çiziyor Levanten bir kadın
Yalnızlık büyütüyor buhurdanlı hahamlar,
Evlat edinsinler diye bizi
Üç vakitlik sala veriyor,
Şehrin müezzinleri sokaklara
Harmanım ömürsüz
Hasat mevsimim geçmiş
Kıtlık zamanındayım
Gögüm, suyum, toprağım,
Neler oluyor bana
Baş kaldıramıyor boyun eğmişliğim
Yarım ölüm emziriyor ulu ana

Diyebilseydim hep kal derdim kibleme yakın... Diyemiyorum

Demir Mutlugil